

BRÅVALLABLADET

F13 KAMRATFÖRENING

Medlemsblad

1989-10-25

Nr 8

Chefen har ordet:

Så här dags har vi på F 13 gjort bokslut över året 88/89 och summerat erfarenheter. Vi kan konstatera, att vi i stort har löst uppgifterna väl. Huvuduppgifterna är alltså BEREDSKAP och FÖRBANDSPRODUKTION.

Dygnet om har vi övervakat vårt luftrum och en stor del av året har vi med våra flygplan haft jakt- respektive spaningsberedskap med ett otal "skarpa" insatser som följd. Samtidigt har vi dragit det tunga lasset med utbildnings- och mobiliseringsansvar för mer än 100 krigsförband som nu alla är förbandsvärderade. Vi kan notera, att vi i värderingen ligger på den övre skalan i de flesta fallen men ännu återstår mycket arbete både här och på central nivå innan vi har nått målsättningen med till exempel basbat -85 och bas -90-systemet.

Eftersom vi är en flygflottilj, så är flygtidsproduktionen ett mått på vår effektivitet. Förra året producerade vi totalt 8 691 flygtimmar fördelade på sex flygplanstyper (JA 37, S 37, J 32, SK 60, SK 50 och Tp 85). Ett mycket bra resultat, speciellt med tanke på att "berget" under året har byggts om och att bland annat 1. stnkomp har fått arbeta i provisoriska lokaler. Att vi har fått anstränga oss, visar bland annat det stora övertidsuttaget på hela 42 749 timmar eller 6.9 milj kronor eller ca 25 person/år. Detta är inte bra. För närvarande försöker vi i större omfattning anpassa uppgifterna mot resurserna. Förra året var vi på F 13 505 anställda militärer och 558 civila. 603 värnpliktiga har grundutbildats medan vi har haft inne 536 repövande.

Allt detta kostar pengar. Närmare bestämt gjorde vi av med 482,7 milj kronor. Som tur är, hade vi också inkomster på 25,7 milj kronor, vilket gav ett slutresultat på 457 miljoner. Tyvärr överskred vi därmed vår planerade budget med ca 10 milj kronor, mest beroende på dyrare flygplansunderhåll som vi har svårt att påverka på lokal nivå.

Därför tror jag, att jag får sitta kvar för företaget F 13 också detta år.

Strövtåg i registret...

Vad blev det av dom? Det är en ofta återkommande fråga när gamla F 13 K-medlemmar träffas. På mycket subjektiva grunder gjorde redaktören en utflykt i medlemsförteckningen och lät samtidigt minnesbilder komplettera en del namn. Det här är vad han fann:

I bokstavsordning för enkelhetens skull (eller heter det skuld?).

S-E Ackarsjö: sleipnerfantast och tidigare målare avd VI. Sedermera badmintondomare med uppdrag långt borta i Hong-Kong och Djakarta.

Olle Arvidsson, vädervpl 44-45, duktig idrottsman. Brandchef i Helsingborg innan han blev överdirektör för Statens Brandstyrelse. Faschinerande berättare om katastrofer han varit med om under sin chefstid, ofta anlita föreläsare därom. **Yngve Bosk,** svensk juniormästare i backhoppning. **L-E Broman,** numera chef för Hackefors porslinsfabrik, då skrivbiträde på 3. div 1944. **Axel Carlessen,** FV-muséets förste chef. **Olle Englund,** då chef för Norrköpings ekonomi, samtidigt reservintendent. Gick vidare till chefsskapet för Stockholms bostadsförmedling. **Georg Eriksson,** "Åby" med hela svenska folket och en helt otrolig människa då det gäller att fördela allt sitt arbete över dygnets timmar. **L-E Eriksson,** intendenten som fick skrivaren att spricka av högfärd då han (Eriksson alltså) påstod, att stabsunderofficeren på 1-3. div/komp var det nav flottiljens hjul snurrade kring. **P-O Fogde,** den tidigare furiren som bara flög och flög och flög tills han blev övlt. **Alf Gullberg,** som missade den enda SM-start han anmäldes till efter alla sina rejäla diskuskast. Han låg kvar och sov efter FMV i Kalmar! **Crister Haglund,** fplm som blev ombudsman i Plutonsofficersförbundet innan han gjorde ett kort gästspel på radion innan han nu landat som personaldirektör på Statistiska centralbyrån. Eller **Essie Hallström,** i många år stadens främsta på tennisbanorna. **"Stråssa" Hanson** (med ett s fick stabsuoff ofta höra) (det var nästan lika allvarligt som att stava Olson med två s då det gällde förre CFV), tänk vad minnen han lämnade efter

sig innan han flyttade till Alicante. **Sven Hedberg,** ett gammalt rytande lejon, dom var ju så fostertrade den tidens officerare. Sven var tillfällig flottiljchef tiden efter Grels Naeslunds bortfall 1948. **Arne Jung,** flygchef på 40-talet, under senare tid uppmärksam i en del litteratur, eftersom han var en av de svenska flygare som satt i rysk fångenskap efter en insats i vinterkriget. **Eve Larsson,** med svenskt rekord 1949 på sträckan F 13 - F 10 på 98 cc DKW. **Geijer Lind,** skräddaren som vi alla känner som en fin och hjälpsam man. **Gertrud Lindblom,** alla yngre officerares stora tillgång, som mässföreståndarinna. Om vi hört rätt. **C-A Morath,** som bröt ner en tjur i en hage på Vikbolandet, därmedelst räddande livet för åtskilliga kringstående. Allt enligt egen utsago. **PEO Nilsson,** allt för väl känd världsmästare och trevlig prick dessutom. (Men borgerligt aggressiv. Sättarens anmärkning). **Gösta Pettersson,** "Hund-Pelle", ständigt utskälld, (den var dålig!). **Jörgen Rosberg,** med EM i bordtennis, värnpliktig i början av 60-talet. **Rune Rosenkvist,** en av de värnpliktiga som servade vårt lands första radarstation, då placerad på H 89:s jordkulle 1949-50. Nu sitter han som ett av stadens kommunalråd. **Arne Ström,** kaptenen/fanjunkaren som hamnade som vice förbundsordförande i kompaniofficersförbundet och aktivt medverkade med att "sy ihop" nuvarande Officerarnas Riksförbund. **Elof von Celsing,** löjtnant när flottiljen var ny. Hamnade högre upp och ända tills våra dagar folkrättsexpert i UD. **Conny Wiflander,** (socialdem intensiv), värnpliktig 60-talist, nu metallbas i Norrköping. **Gunnar Writler,** "Skajton", svenskt segelflygaress då sådant bedrivs på alla flottiljer. **Tore Carlsson,** "Cykel-Tore" på Nelinsgatan, var förresten mekaniker på segelflyget då det gänget höll till i H 88. Samtidigt olympier i London -48 och i många år svensk boxningsmästare.

Det blev långt det här... Och tänk ändå vad många som hoppats över. Alla är vi ju ändå original till slut.

Med Valpen i Ågelsjön

Om det kan Jan Tellström berätta. Också! Om hur han och en vpl kom körande på vägen efter Ågelsjöns södra kant. Hur de just skulle passera en cyklist, då denne gjorde en demonstrativ sväng ut i vägbanan. Tellström girade höger (västertrafik) och PLUMS - där försvann hela ekipaget ner i bråddjupet. På fyra meters djup lyckades de båda från framsätet mirakulöst ta sig bakåt och ut genom baklämnens öppning. Tellström med lindrigt sagt slökande mustascher. Kan man tänka. I novemberkylan. Inget blev bättre av att cyklisten började råskälla på de båda för deras framfart. Den som känner T vet att han inte är den som drar sig för en fight. Cyklisten visade tecken på att lämna de båda drypande F 13-mannarna, mot T:s protester, att här skulle polisen inväntas. Det lär ha varit en sjuherrans palaver de båda emellan, där cyklisten drog åt sitt håll och T med ett handfast grepp i paket-hållaren åt det andra. Det blev polisutredning i sinom tid och så att säga förhandlingar på högsta plan. Cyklisten visade sig nämligen vara bruksdisponenten himself på Hults bruk. Dåvarande flottiljchef Hans Neij - salig i åminnelse - gav i slutändan uttryck för belåtenhet över T:s agerande. Samtidigt som han antagligen fick försöka hålla disponenten vid gott humör, med hänsyn till att F 13 ju har sina markstridsutbildningsmarker i trakterna. Det hela tål att skrattas åt, särskilt då man hör T själv berätta. Men att en svår tragedi var så att säga på väg, därom råder igen tvekan.

Valpen då? jo, det var en Volvo "Valp", bilen alltså. Den ligger inte kvar i Ågelsjön.

Flyggjacka m/48

Vi läser i senaste nr av Vi i FMV (Försvarets Materielverk) att nu kan också officerare av de mest underliga kroppsliga format få särskilt måttbeställda uniformer. Därmed slipper de problemen - inte minst ekonomiska - med att sy in och ut de standardstorlekar som de hittills varit hänvisade till.

Detta leder tanken till kaptenen Berggren, F 13:s förste intendent, vilken som bekant inte precis såg ut som en grekisk gud vad kroppsformen beträffar (han såg ut som en gammaldags intendent skulle göra med andra ord). 1948 infördes ett nytt plagg för stambefäl i FV, den så kallade Flyggjackan. Med föreskriften att den icke fick bäras i daglig tjänst på hemmaförbandet, Den skulle ses som ett plagg för tjänstgöring i fält, det vill säga då man "låg borta". Vilket innebar att man såg folk i jackan snart sagt överallt. Och alla hade det gemensamt, att de inte hörde hemma just där de sågs. Vi i FV har ju alltid varit rörliga av oss.

Alltnog. Kapten Berggren uppvaktades om det minst sagt dumma i föreskrifterna, väl vetande att han själv tyckte illa om bärandebegränsningarna (18 bokstäver). Tyvärr sade han sig inte kunna hjälpa till med att påverka CFV i frågan (som vanligt var det ju CFV Norden-skiöld själv som dikterat begränsningarna) eftersom han var övertygad om, att "Nordenskiöld är livrädd för att sådana j-vvl-r som jag ska bära jackan dagligdags".

Så härligt uppriktig var han, Berggren. Synd att han inte får uppleva kamratföreningens verksamhet. Tänk om fler än redaktionen fått höra honom berätta om till exempel hur han son ung subaltern vid I 14 i Gävle fick bege sig till Ådalen för att vara beredd hindra demonstrationerna därstädes 1931.

Hur plutonen stoppades i Söderhamn - för då var tragedin redan ett faktum. Hur den unge officeren bokstavligen blev bespottad under sin vandring upp till borgmästaren och åter till järnvägen. Berätta kunde han, Berggren.

Ojoj!

Detta med att utöka antalet sidor i BRÄVALLABLADET från hittillsvarande fyra till åtta visade sig för redaktionen vara ungefär som att ta sig vatten över huvudet (vad det nu skulle vara för risker med det, för en gammal guldmagister). Här fick han alldeles förträfflig hjälp av Margareta och Ulrika på skrivcentralen och trodde att han "satt ihop" så många bitar av olika längd och bredd, att nu skulle det både räcka och bli över. Så icke. Det blev att sätta sig vid maskinen och än en gång försöka få ihop något läsvärt. Samt hoppas på ytterligare hjälp från förutnämnda kvinnliga tjänstemän. Observera hur redaktionen redan här bokstavligen suger på orden, väljer ut de längsta och så vidare (o s v).

Vad ska han då avhandla. Kanske lite F 13-byggnadshistoria. Inom det området har det ju ändå hänt en hel del, varom många av våra äldre medlemmar i F 13 K antagligen svävar i viss okunnighet. Som till exempel att flottiljvakten byggts om radikalt så sent som i år. Där finns nu tidsenliga uppehållsrum för såväl vaktchef som brand- och beredskapsdito. Givetvis också pentry. De allt hårdare kraven på hög beredskap i vakthållningen av våra militära anläggningar har också fått dominera byggnaden.

Lite irriterande är till exempel att själva vaktkuren försetts med tonade rutor, innebärande att en

besökare inte har någon som helst möjlighet att få ögonsamband med själva vaktsoldaterna, det blir som att titta in i ett kompakt mörker. Via en belyst texttavla meddelar posten, att den besökande måste visa legitimation, något som sker genom en lucka i väggen. Även den - luckan alltså - så konstruerad, att en sabotör/terrorist inte ska kunna avvärja vakten den vägen. Så skedde som bekant häromåret med vakten i valvet in till K 1 i Kungliga Hufvudkommunen.

Noteras bör också att FV numera specialutbildar sina vaktsoldater gemensamt under kurser på F 6 i Karlsborg. Denna mera gedigna utbildning märker strax den besökande. Eftersom det tar en tid innan soldaternas personkänedom blir mera fullständig får också redaktionen med jämna mellanrum visa sitt "legg". Ofta efter det att soldaten vänligt men bestämt framhållit, att han tyvärr inte känner igen vederbörande. Redaktionen respekterar till fullo denna bestämdhet och påpekar gärna, att en vaktpost aldrig behöver skämmas för sin uppgift. Tvärtom brukar redaktionen påpeka, att vid en militär postering är det just vakten - och ingen annan! - som för befälet.

Heders åt grabbarna!

P S

Tidigare möttes man alltid av någon flottiljpolis i flottiljvakten. Nu

Till den här arkivbilden är fogad texten "Kapten Holmbäck och 'Benet' Ahlin redo för avfärd till Kalmar. Vad de nu skulle göra där. Bengt 'Benet' Ahlin var vpl på F 13 1948, samtidigt som han länge var landets främste bantanviktare. Med meriter bl a från olympiaden i London. Han har en bror som heter Torsten, furir, duktig handbollsspelare på F 13 i mitten av 40-talet, därefter allsvensk i F 11. Och 'Benet' hade en lillbrorsa också. Som kallades - 'Brosket'!"

ser man dem aldrig. Kanske lika bra det, nu när alla de gamla originalen försvunnit. 40-Lasse, Alfons Sandberg, Wahlberg, "Kättinge-Nisse" med flera

D S

Men jag får ju inte sluta där. Fortfarande har jag ett par sidor att fylla. Måste gå till flottiljefotografen Rune Rydh och riva i hans lådor efter några lämpliga fotografier från anno dazumal. Jag tar vägen åt vänster när jag släppts in på flottiljen. Brandstationen finns kvar till vänster liksom K 8, den gamla kasernen för "vakt och beredskap". Den gröna långa låga byggnaden därefter har också förnyats, även om skräddare Lind och "Flottiljens kompis" Österberg bor kvar. Därutöver också nyinredd expedition för den alltmer svällande administrationen. Nästa hus på vänster hand, det tvåvåningsgula där bland andra sjukvårdsförmän Moll en gång bodde, det är nu ett s d h pietetsfullt renoverat hotell, det vill säga gästhem (givetvis mot betalning) för utsocknes. Längre ner mot "sjukan" återfinner Du idag landets antagligen modernaste kasern. En långsträckt byggnad med baksidan mot järnvägen.

Så kommer då sjukhuset där det alltid legat och där så många av oss tillbringat längre eller kortare tider. En del inlagda, andra endast på klinikbesök. Numera mest

det sistnämnda. Idag ligger som bekant soldaten kvar i hemmet om han skulle bli krasslig, han har ju ständig nattpermis.

Fortsätter Du vägen rakt ner så återfinns en omfattande bränsleanläggning där, strax efter det Du passerat den gamla utfarten mot "Post nr två". (Jomän, där mot bilskroten fanns ett ständigt bemannat postställe de första åren.

Den gamla inskjutningsbanan är numera vagnslider och fortsätter Du vägen kommer Du till berghangaren om vilken vi inte ska orda så mycket.

Officersmässen ligger där den legat sedan 1423 (eller ungefär), om än inte i flygets regi. Numera heter den Bråvallamässen och har redan blivit ett tillhåll för flera möten med F 13 K. Underofficersmässen up emot Fyrbylund heter numer Fyrbymässen och marketenteribyggnaden är rätt och slätt Marketenteriet. Gemensam cafetéria helt enkelt.

Därmed tror sig redationen ha någorlunda uppfyllt ändamålet med de här raderna. Fortsättning följer - det finns massor av annan byggnation inom området som många av läsarna inte vet om idag. Tekniska enheten (gamla avd VI), flygförrådet, garaget, intförrådet o s v.

Tack för ordet!

Höstsamman- komsten!

Den blir den 16 november. Ärtor med fläsk, dricka och kaffe med kaka för sedvanligt lågpris. Bråvallmässen är tingad. Blir vi riktigt många blir det stora matsalen (som snart ska byggas om till militärrestaurang).

Anmäl Dej senast 12 november till:

sekr 16 33 82, Kalle Ljunge 16 22 42 eller Åke Kjellman 18 94 90.

Vår medlem Claes Anell, nyss hemkommen från FN-uppdrag i Bortre Asien, berättar om vad han fått uppleva därborta.

Anmäl Dej snarast!

F 13:s förste soldat

Bertil "Sparta" Andersson är välkänd inom Norrköpings föreningsliv dit han som bekant också räknar engagemanget i kamratföreningens styrelse. För hans givmildhet beträffande gåvor från sin konsthandel PIGALLE, som vinner i kamratföreningens lotterier är vi honom stort tack skyldig. Senast vid personalfesten i april visade han sin generositet. På inträdesbiljetterna - flera hundra - lottades ett Pigallkonstverk ut och dragning företogs. Vinnaren efterlystes och fram kom TVÅ deltagare, som båda hade vinstnumret på sina biljetter. Helt enkelt därför att kamratföreningens ca tjugo anmälda hade fått särskilda biljetter, men med annan färg. Enligt lagen om alltings jämlikhet återfanns vinstnumret också på en av de biljetterna.

Vad gjorde då Sparta? Jo, helt oberörd tog han upp checkblocket och ritade ut en fullmakt för också den andra framkomne, att hämta ut något lämpligt i sin affär.

Heders!

Och apropå Sparta, varför blev han nu flotttiljens förste flygsoldat? Jo, när han skulle rycka in i den första omgången hösten 1943 läste han den otydliga skriften på det papper han fått till kl 7, där man rätteligen skulle läsa 2. Han släpptes i ottan in genom vakten och begav sig till "sjukan" för vederbörlig kontroll. Där infann sig samtidigt dr Carlstedt och kaptenen Schönbeck. Då uppmärksammades otydligheterna som föranlett den tidiga ankomsten. Men Schönbeck ordnade med mat i matsalen till den hungrige ynglingen (där ser ni då, ni många som inte trodde Schönbeck om något gott) och numera träffas medlemmarna Carlstedt och Andersson på Hospitalsgatan, där båda utövar sina konster, om än inom olika områden.

Årsavgiften

Ett trettiotal medlemmar har till dags dato inte betalt årsavgiften för 1989. Detta efter dubbelkoll av pg-avierna. Tillhör du den skaran återfinner Du ett inbetalningskort i denna försändelse. Använd det!

Å andra sidan har ett tiotal betalt dubbel. Det vill säga de har på eget initiativ betalt redan mot slutet av 88. Det är väl sådant som kallas att ha ordning på sina papper. Därefter en gång till i anslutning till kravet i våras.

Heders! Sekreteraren ska försöka undvika kräva vederbörande på 90 års avgift - men lovar ingenting bestämt med hänsyn till framskridande senilitet.

Två medlemmar har icke angett från vem pengarna kommer vilket nu inte alla övriga resterande skall skylla på. Betala gärna omgående allihopa!

Från Bo Fritz har vi fått en avgift men personnummer och adress saknas.

Synkroni- serad eld

Dagens Nyheter har under sensommaren haft en reportageserie kring 50-årsminnet av vår försvarsberedskap under VK 2. Bland annat skriver deras norrköpingsfödde Lars Åke Berling den 20/9 om den snabba utbyggnaden av flygvapnet. Hur vi fick en lång rad nya flygflottiljer och ännu flera "nya" flygplan, vilka i de flesta fallen var totalt omoderna redan då vi köpte dem. Från bland annat Italien. Berling berättar om Fiat Cr 42, J 11:an, som blev första stridsflygplan på F 13. Det enda moderna med den var att "den kunde skjuta genom propellern", skriver Berling.

J 11:an hade sina två kroppskulsprutor 12,7 mm Breda. (Ja, kanonen tillverkades av italienska Breda-verken). Synkroniserade, d v s avfyringen skedde via en kuggväxel från propelleraxeln. Så avpassat att skottet gick just när ett propellerblad befann sig mitt framför mynningen. Vilket sedan förhoppningsvis "hann undan" innan projektilen stack igenom propellerfältet. Men så icke alltid. Viggo Jakobsson och andra gamla vapenmekar i vår förening minns hur ofta det hände, att en kärra landade med snygga hål genom den sega metallen i propellerbladen. Laddningarna i patronerna kunde variera med något krutkorn åt ena eller andra hållet och då "sprack" beräkningarna. Varvid riskerna för att förarna skulle skjuta ner

Inte Yes, General!

Vi tog oss en titt i den öppna delen av flottiljens arkiv och hittade bland ankommande skrivelser en del gamla godbitar. Mestadels från själve chefen för FV Bengt Nordenskiöld, vilken trots sina enorma ansträngningar med att bygga upp vårt moderna flygvapen, ändock syntes ha haft tid för personalens uppträdande så att säga in i minsta detalj. Vad sägs om följande utdrag ur en skrivelse från 3 maj 1945.

"Manskap får icke bocka sig (förkommer fortfarande, till och med bland kadetter och aspiranter). Detta gäller icke bara mot militär personal utan alla, även för till exempel släktingar i hemmen.

Åtminstone officerarna bör lära sig uttrycks-sätten för tilltal på de vanligaste utländska språken...-ej ens högre officerare veta hur ordet "Sir" skall användas. Man säger inte 'Yes, General'."

sig själva var betydande. Underligt nog inträffade inga totalhaverier den vägen, vilket väl tyder på att propellermaterialet, som sagt, var minst sagt segt.

att den här synkroniseringstekniken verkligen accepterades, i första hand av förarna. Och hur kunde egentligen vi gamla vapenmekar ställa upp i den livsfarliga hanteringen.

Idag kan man undra över

Århundradets dittills varmaste sommardag 1948 jordfästes Grels Naeslund, flottiljchef sedan mindre än ett år tillbaka. Säkerligen en av de mest uppmärksammade begravningsakterna i Norrköping. Här anländer en av gästerna till krematoriet. I bakgrunden står underbefälskåren på parad efter uppfartsvägen.

Du är välkommen på JULKAFFE!

Då DU!

Som vi alla minns ordnas det julkaffe i stora matsalen eller G-salen varje år, den här gången fredagen den 15 december. Medlemmarna i F 13 K hälsas välkomna av flottiljledningen. Kostnad 22:-.

Eventuell anmälan till sekr senast 10 december, tel 16 33 82. Då får du reda på klockslag - det brukar börja 1400.

Lill-Babs, Monica, Lasse Lönndal med flera har stått på estraden. Vem/vilka kommer i år?

Sjömansprästen i Melbourne

Sveriges äldste präst, prosten Sigfrid Sigland, avled i somras, närmare 100 år gammal. Många kamratföreningens medlemmar minns honom som F 13:s flottiljpastor under 40-talet. Om uttrycket kärnfriska predikningar tillåts, var det sådana som Sigland gav sin röst under de då ofta förekommande korum'en i Östra Eneby kyrka. Med förbimarsch för flottiljchefen under återtåget. Allra mest minns vi Sigland för hans förmåga, att i varje predikan få in en träffande och märgfylld anknytning till "när jag var sjömanspräst i Melbourne". Vilket han hade varit några år på 20-talet.

Svar på tal *****

Några år in på 60-talet. Wennerströms spioneri var aktuellt. I Örebro hölls något slags information om försvaret och dess målsättning och verksamhet. Journalister, civila och militära deltagare, från F 13 bland annat underbefällets stridbare ordförande Jan Tellström. Vid kaffet och en och annan avec dristade sig en av AB:s mera kända skrivare begära ordet och lite docerande fundera över, om underbefälet i alla avseenden höll det så kallade måttet. J.T. missade inte chansen.

- Nog tycker jag att det finns större anledning att hålla ett öga på överstarna!

Applåder.

Pelle Höglund - var finns han?

Sjukvårdsfuriren. Med ridutbildning från K 3. Som var dr Carlstedts medhjälpare från starten 1943 till i början av 50-talet? Som var lagledare för F 13:s handbollslag 1949-51, då det kämpade i div II. Sedan började han visst "resa" i damunderkläder. Vad kunde inte furir bli bara han hoppade av i tid.

Vem upplyser redaktionen om var Pelle Höglund finns idag?

Se upp för f-n

Det var under den tiden då vapenmekarna hade åtskilliga bekymmer med eldavgrott på J 28:ans automatkanoner, mesta dels innebärande att fpl kom ner med slutstycket i halvt framfört läge och med en ny patron på väg in i patronläget. Då gällde det för den plundrande i banändan att hinna få dit en spärr, innan slutstycket slog fram och skottet gick. Hände det sig att "Taikon" Pettersson 3. div vid tillfälle märkte, att nu var något på väg att hända. Varför han skrek.

- Se upp för f-n, det kommer ett vådaskott!

Vilket det också gjorde och "Gubben" Andersson, som just höll på att lägga en bromskloss för noshjulet, har nog aldrig varit så nära döden.

Och lomhörd blev han resten av livet. Innan han avled i början av 60-talet.

Nej, för allt i världen!

Värnpliktige Jonsson har räddat kompani-
chefen från att drunkna och följande repliker växlas.

- Tack ska Jonsson ha. Imorgon ska jag framföra tacket inför hela kompaniet.

- Nej, snälle kapten, gör inte det. För då slår grabbarna i ihjäl mej!